

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2012/19/EU

ze dne 4. července 2012

o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ)

(přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) ⁽⁴⁾ by mělo být provedeno několik podstatných změn. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedená směrnice měla být přepracována.
- (2) Cíle politiky Unie v oblasti životního prostředí jsou zejména zachování, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí, ochrana lidského zdraví a uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů. Tato politika je založena na zásadách obezřetnosti a prevence, odvrácení ohrožení životního prostředí především u zdroje a na zásadě „znečišťovatel platí“.
- (3) Program politiky a opatření Společenství v oblasti životního prostředí a udržitelného rozvoje (Pátý akční program pro životní prostředí) ⁽⁵⁾ uváděl, že pro dosažení

udržitelného rozvoje je nutno významně změnit současný charakter vývoje, výroby, spotřeby a vzorce chování, a vyslovil se mimo jiné pro snížení plýtvání přírodními zdroji a pro předcházení znečištění. Odpadní elektrická a elektronická zařízení (dále jen „OEEZ“) byla zmíněna jako jedna z cílových oblastí, která má být regulována s cílem uplatnit zásady předcházení vzniku odpadů, jejich využití a bezpečného odstranění.

- (4) Tato směrnice doplňuje obecné právní předpisy Unie týkající se nakládání s odpady, například směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech ⁽⁶⁾. Odkazuje na definice v uvedené směrnici, včetně definic odpadu a obecného nakládání s odpady. Definice sběru ve směrnici 2008/98/ES zahrnuje předběžné třídění a předběžné skladování odpadu pro účely přepravy do zařízení na zpracování odpadu. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ⁽⁷⁾ stanoví rámec pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie a umožňuje přijetí zvláštních požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie, na které se může vztahovat též tato směrnice. Směrnici 2009/125/ES a prováděcími opatřeními k ní přijatými nejsou dotčeny právní předpisy Unie týkající se nakládání s odpady. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES ze dne 27. ledna 2003 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních ⁽⁸⁾ požaduje nahradit zakázané látky ve všech elektrických a elektronických zařízeních (dále jen „EEZ“), která spadají do její působnosti.
- (5) S pokračujícím rozšiřováním trhu a dalším zkracováním inovačních cyklů se nahrazování zařízení zrychluje a z EEZ se stává rychle se zvětšující zdroj odpadů. Směrnice 2002/95/ES sice účinně přispěla ke snížení obsahu nebezpečných látek obsažených v nových EEZ, avšak nebezpečné látky jako rtuť, kadmium, olovo, šestimocný chrom, polychlorované bifenylly (PCB) a látky poškozující ozónovou vrstvu budou v OEEZ přítomny ještě po mnoho let. Obsah nebezpečných konstrukčních částí v EEZ představuje při nakládání s odpady závažný problém a k recyklaci OEEZ nedochází v dostatečném rozsahu. Bez recyklace dochází ke ztrátě hodnotných surovin.
- (6) Účelem této směrnice je přispívat k udržitelné výrobě a spotřebě především předcházením vzniku OEEZ a dále jejich opětovným použitím, recyklací a dalšími

⁽¹⁾ Úř. věst. C 306, 16.12.2009, s. 39.⁽²⁾ Úř. věst. C 141, 29.5.2010, s. 55.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 3. února 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 19. července 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 19. ledna 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. června 2012.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24.⁽⁵⁾ Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 5.⁽⁶⁾ Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3.⁽⁷⁾ Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10.⁽⁸⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 19.

formami jejich využívání ve snaze snížit množství odpadu určeného k odstranění a podílet se na účinném využívání zdrojů a opětovném získávání hodnotných druhotných surovin. Usiluje také o zlepšení účinnosti ochrany životního prostředí všemi subjekty zapojenými do životního cyklu EEZ, tj. výrobci, distributory a spotřebiteli, a zejména subjekty přímo zapojenými do sběru a zpracování OEEZ. Zejména odlišné uplatňování zásady odpovědnosti výrobce různými členskými státy může vést k podstatným nerovnostem ve finančním zatížení hospodářských subjektů. Existence rozdílných vnitrostátních politik nakládání s OEEZ omezuje efektivnost recyklační politiky. Z tohoto důvodu by základní kritéria měla být stanovena na úrovni Unie a měly by být vytvořeny minimální normy pro manipulaci s OEEZ.

- (7) Tato směrnice by se měla vztahovat na výrobky a jejich výrobce bez ohledu na způsob prodeje, včetně prodeje na dálku a elektronického prodeje. V této souvislosti by povinnosti výrobců a distributorů provozujících prodej na dálku a elektronický prodej měly být pokud možno stejné a měly by být vynucovány stejným způsobem jako pro ostatní distribuční kanály, aby se předešlo tomu, že by tyto ostatní distribuční kanály musely nést náklady vyplývající z této směrnice spojené s OEEZ, která byla prodána na dálku nebo elektronicky.
- (8) Aby výrobce splnil povinnosti podle této směrnice v daném členském státě, měl by být v tomto členském státě usazen. Výjimečně, za účelem odstranění stávajících překážek, které brání řádnému fungování vnitřního trhu, a snížení administrativní zátěže, by měly členské státy povolit výrobcům, kteří nejsou usazení na jejich území, jsou však usazení v jiném členském státě, určit zplnomocněného zástupce, který odpovídá za plnění povinností tohoto výrobce podle této směrnice. Mimoto by se měla snížit administrativní zátěž tím, že se zjednoduší postupy registrace a podávání zpráv a že bude zajištěno, aby poplatky za registraci nebyly placeny opakovaně v jednotlivých členských státech.
- (9) Do oblasti působnosti této směrnice by měla spadat veškerá EEZ používaná spotřebiteli a EEZ určená k profesionálnímu použití. Tato směrnice by se měla použít, aniž by byly dotčeny právní předpisy Unie týkající se požadavků na bezpečnost a ochranu zdraví všech osob, které přicházejí do styku s OEEZ, zvláštní právní předpisy Unie týkající se nakládání s odpady, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech⁽¹⁾, a právní předpisy Unie týkající se návrhu výrobku, zejména směrnice 2009/125/ES. Příprava k opětovnému použití, využití a recyklace odpadních chladicích zařízení a jejich látek, směsí nebo konstrukčních částí by měla být v souladu

s příslušnými právními předpisy Unie, zejména s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 ze dne 16. září 2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu⁽²⁾, a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech⁽³⁾. Cílů této směrnice lze dosáhnout i bez toho, aby byly do její oblasti působnosti zahrnuty velké pevné instalace, jako jsou ropné plošiny, přepravní systémy zavazadel na letištích nebo výtahy. Do oblasti působnosti této směrnice by však mělo být zahrnuto jakékoli zařízení, které není zvlášť navrženo a nainstalováno jako část těchto instalací a které může plnit svou funkci, i když není jejich součástí. Příkladem takového zařízení jsou osvětlovací zařízení nebo fotovoltaické panely.

- (10) Do této směrnice je nezbytné zařadit řadu definic, aby se upřesnila její oblast působnosti. V rámci přezkumu oblasti působnosti by však měla být ještě konkrétněji upřesněna definice EEZ s cílem sblížit příslušná vnitrostátní opatření členských států a stávající, uplatňované a zavedené postupy.
- (11) Požadavky na ekodesign usnadňující opětovné použití, demontáž a využití OEEZ by měly být stanoveny v rámci prováděcích opatření ke směrnici 2009/125/ES. S cílem optimalizovat opětovné použití a využití prostřednictvím návrhu výrobku je třeba zohlednit celý životní cyklus výrobku.
- (12) Zavedení odpovědnosti výrobce podle této směrnice je jedním ze způsobů, jak podporovat takové návrhy a výrobu EEZ, které zcela zohlední a usnadní jejich opravu, možnou modernizaci, opětovné použití, demontáž a recyklaci.
- (13) S cílem zajistit bezpečnost a zdraví pracovníků distributora, kteří jsou zapojeni do zpětného odběru OEEZ a manipulace s nimi, by členské státy měly, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a předpisy Unie týkajícími se požadavků na bezpečnost a ochranu zdraví, určit podmínky, za kterých může distributor zpětný odběr odmítnout.
- (14) Tříděný sběr je předpokladem pro zajištění specifického zpracování a pro recyklaci OEEZ a je nezbytný pro dosažení zvolené úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí v Unii. Spotřebitelé musí aktivně přispívat k úspěšnému provádění tohoto sběru a měli by být motivováni k vracení OEEZ. K tomuto účelu by měla být

(1) Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1.

(2) Úř. věst. L 286, 31.10.2009, s. 1.

(3) Úř. věst. L 161, 14.6.2006, s. 1.

zřízena vhodná zařízení pro vracení OEEZ, včetně veřejných sběrných míst, kam by domácnosti měly mít možnost vracet tento odpad přinejmenším bezplatně. Na úspěšném sběru OEEZ se významnou měrou podílí distributoři. Sběrná místa pro velmi malá OEEZ zřízená v maloobchodních prodejnách by proto neměla podléhat požadavkům na registraci a získání povolení podle směrnice 2008/98/ES.

- (15) S cílem dosáhnout zvolené úrovně ochrany a harmonizovaných cílů Unie v oblasti životního prostředí by měly členské státy přijmout vhodná opatření k minimalizaci odstraňování OEEZ jako netříděného komunálního odpadu a k dosažení vysoké úrovně tříděného sběru OEEZ. S cílem zajistit, aby členské státy usilovaly o zřízení účinných systémů sběru, by mělo být požadováno dosažení vysoké úrovně sběru OEEZ, zejména pokud jde o chladicí a mrazicí zařízení obsahující látky poškozující ozónovou vrstvu a fluorované skleníkové plyny vzhledem k jejich dopadu na životní prostředí a s ohledem na povinnosti uvedené v nařízení (ES) č. 842/2006 a nařízení (ES) č. 1005/2009. Z údajů uvedených v posouzení dopadů uskutečněném Komisí v roce 2008 vyplývá, že tehdy bylo 65 % EEZ uváděných na trh sbíráno tříděným sběrem, ovšem více než polovina tohoto množství byla potenciálně předmětem nesprávného zpracování a nedovoleného vývozu, a v případech, kdy byla náležitě zpracována, nebyla tato skutečnost nahlášena. Dochází tak ke ztrátám hodnotných druhotných surovin, ke zhoršování životního prostředí a poskytování nekonzistentních údajů. Aby tomu bylo zabráněno, je třeba stanovit ambiciózní cíl sběru a zajistit ekologické zpracování sebraných OEEZ a podávání zpráv odpovídající skutečnosti. Pro přepravu použitých EEZ, u nichž existuje podezření, že se jedná o OEEZ, je vhodné stanovit minimální požadavky, při jejichž uplatňování mohou členské státy zohlednit případné příslušné pokyny kontaktních subjektů vypracované v souvislosti s prováděním nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů⁽¹⁾. Účelem těchto minimálních požadavků by v každém případě mělo být zamezit nežádoucí přepravě nefunkčních EEZ do rozvojových zemí.
- (16) Stanovení ambiciózních cílů sběru by se mělo zakládat na množství produkce OEEZ při řádném zohlednění různých dlouhých životních cyklů výrobků v členských státech, nenasycených tržů a EEZ s dlouhým životním cyklem. Proto by měla být v blízké budoucnosti vytvořena metodika pro výpočet úrovně sběru vycházející z produkce OEEZ. Členské státy by proto měly mít možnost výběru mezi dosažením cíle sběru založeného na EEZ uvedených na trh a cíle sběru založeného na produkci OEEZ. Podle současných odhadů úroveň sběru vyprodukovaných OEEZ ve výši 85 % zhruba odpovídá úrovni sběru 65 % průměrné hmotnosti EEZ uvedených na trh v předchozích třech letech.
- (17) Má-li se předejít rozptylu znečišťujících látek do recyklovaných materiálů nebo do toku odpadů, je nevyhnutelné specifické zpracování OEEZ. Takové zpracování je nejúčinnějším prostředkem zajištění dosažení zvolené úrovně ochrany životního prostředí v Unii. Aby se zabránilo negativním dopadům na životní prostředí spojeným se zpracováváním OEEZ, měla by všechna zařízení nebo podniky zabývající se sběrem, recyklací a zpracováním OEEZ splňovat určité minimální normy. Měly by být používány nejlepší dostupné techniky pro zpracování, využití a recyklaci, pokud zabezpečí ochranu lidského zdraví a vysokou úroveň ochrany životního prostředí. Nejlepší dostupné techniky pro zpracování, využití a recyklaci mohou být dále definovány v souladu s postupy směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění⁽²⁾.
- (18) Vědecký výbor pro vznikající a nově zjištěná zdravotní rizika ve svém stanovisku na téma „Posouzení rizik produktů nanotechnologie“ ze dne 19. ledna 2009 uvedl, že k expozici nanomateriálům, které jsou pevně zabudovány do velkých struktur, například v elektronických obvodech, může docházet ve fázi odpadu a během recyklace. Za účelem kontroly možných rizik pro lidské zdraví a životní prostředí vyplývajících ze zpracování OEEZ obsahujících nanomateriály je žádoucí, aby Komise posoudila, zda může být nutné specifické zpracování.
- (19) Sběr, skladování, přeprava, zpracování a recyklace OEEZ, jakož i jejich příprava k opětovnému použití, se provádějí v souladu s přístupem, který dbá na ochranu životního prostředí a lidského zdraví a umožňuje zachování surovin, a jejich cílem je recyklace hodnotných zdrojů obsažených v EEZ za účelem lepších dodávek komodit v Unii.
- (20) Ve vhodných případech by měla být upřednostněna příprava OEEZ a jejich konstrukčních částí, podstav a spotřebních materiálů k opětovnému použití. Pokud tomuto nelze dát přednost, měla by být všechna OEEZ z tříděného sběru předána k využití, přičemž by mělo být dosaženo vysoké úrovně recyklace a využití. Výrobci by měli být navíc pobízeni k tomu, aby při výrobě nových zařízení používali recyklovaný materiál.
- (21) Využití, přípravu k opětovnému použití a recyklaci OEEZ by mělo být možné zahrnout k dosažení cílů stanovených v této směrnici, pouze pokud uvedené využití, příprava k opětovnému použití nebo recyklace není v rozporu s jinými právními předpisy Unie nebo členských států vztahujícími se na tato zařízení. Zajištění řádné přípravy k opětovnému použití, recyklace a využití OEEZ je nezbytné k rozumnému využívání zdrojů a k optimalizaci dodávek zdrojů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 8.

- (22) Základní zásady týkající se financování nakládání s OEEZ musí být stanoveny na úrovni Unie a systémy financování musí přispívat k vysoké úrovni sběru a k uplatňování zásady odpovědnosti výrobců.
- (23) Domácnosti, které jsou uživateli EEZ, by měly mít možnost vracet OEEZ přinejmenším bezplatně. Výrobci by měli financovat přinejmenším sběr ze sběrných míst, zpracování, využití a odstranění OEEZ. Členské státy by měly pobízet výrobce k převzetí plné odpovědnosti za sběr OEEZ, zejména financováním sběru v celém odpadním řetězci, včetně sběru z domácností, aby se zabránilo nesprávnému zpracování a nedovolenému vývozu OEEZ sebraných tříděným sběrem, aby se harmonizací financování výrobci v Unii vytvořily rovné podmínky a aby se platby za sběr uvedených odpadů přesunuly od běžných daňových poplatníků na spotřebitele EEZ podle zásady „znečišťovatel platí“. K dosažení maximálního účinku koncepce odpovědnosti výrobce je třeba, aby každý výrobce odpovídal za financování nakládání s odpady ze svých vlastních výrobků. Výrobce by měl mít možnost výběru, zda chce plnit tuto povinnost samostatně, anebo se zapojit do kolektivního systému. Každý výrobce by měl při uvádění svého výrobku na trh poskytnout finanční záruku, aby se předešlo tomu, že by náklady spojené s nakládáním s OEEZ z bezprizorných výrobků nesla společnost nebo ostatní výrobci. Odpovědnost za financování nakládání s historickými odpady by měli sdílet všichni stávající výrobci v kolektivních systémech financování, do kterých přispívají úměrně všichni výrobci působící na trhu v okamžiku, kdy dochází ke vzniku nákladů. Kolektivní systémy financování by neměly mít za následek vyloučení drobných a malých výrobců, dovozců a nových účastníků trhu. Kolektivní systémy by mohly zavést diferencované poplatky na základě toho, jak snadno lze výrobky a hodnotné druhotné suroviny, které tyto výrobky obsahují, recyklovat. U zařízení s dlouhým životním cyklem, která spadají do oblasti působnosti této směrnice, jako jsou například fotovoltaické panely, by mělo být co nejlépe využito stávajících systémů sběru a využití za předpokladu, že splňují požadavky stanovené touto směrnicí.
- (24) Výrobcům by mohlo být umožněno, aby při prodeji nových výrobků dobrovolně informovali kupující o nákladech na sběr, zpracování a odstraňování OEEZ způsobem šetrným k životnímu prostředí. To je v souladu se sdělením Komise o akčním plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku, zejména pokud jde o inteligentní spotřebu a ekologické veřejné zakázky.
- (25) Pro úspěšné provedení sběru OEEZ jsou nepostradatelné informace poskytované uživatelům o požadavku neodstraňovat OEEZ jako netříděný komunální odpad a sbírat je tříděným sběrem, o sběrných systémech a o jejich úloze při nakládání s OEEZ. Takovéto informace si vyžadují rovněž vhodné označování EEZ, která by jinak mohla skončit v nádobách na odpadky nebo v obdobných prostředcích pro sběr komunálního odpadu.
- (26) Je důležité, aby výrobci poskytovali informace o identifikaci konstrukčních částí a materiálů pro usnadnění nakládání s OEEZ, a zejména pro jejich zpracování a využití nebo recyklaci.
- (27) Členské státy by měly zajistit, aby inspekční a kontrolní infrastruktura umožnila kontrolu řádného uplatňování této směrnice, přičemž je třeba mimo jiné zohlednit doporučení Evropského parlamentu a Rady 2001/331/ES ze dne 4. dubna 2001, kterým se stanoví minimální kritéria pro inspekce v oblasti životního prostředí v členských státech⁽¹⁾.
- (28) Členské státy by měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce, které budou ukládány fyzickým a právními osobám odpovědným za nakládání s odpady za porušení této směrnice. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí⁽²⁾, měly by členské státy mít rovněž možnost přijmout opatření k předcházení a vymáhání nákladů souvisejících s nedodržením předpisů a s nápravnými opatřeními.
- (29) Pro kontrolu dosahování cílů této směrnice jsou nezbytné informace o hmotnosti EEZ uvedených na trh v Unii a o úrovních sběru, o přípravě k opětovnému použití – zahrnující všude tam, kde je to možné, přípravu k opětovnému použití celých zařízení –, o využití nebo recyklaci OEEZ a o vývozu OEEZ sebraných v souladu s touto směrnicí. Pro účely výpočtu úrovně sběru je třeba vypracovat společnou metodiku pro výpočet hmotnosti EEZ, aby se mimo jiné zjistilo, zda tento pojem zahrnuje skutečnou hmotnost celého zařízení v podobě, v níž je nabízeno na trhu, včetně všech konstrukčních částí, podstav, příslušenství a spotřebních materiálů, avšak bez obalů, baterií, návodů k použití a manuálů.

(1) Úř. věst. L 118, 27.4.2001, s. 41.

(2) Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (30) Je vhodné umožnit členským státům rozhodnout se, že určitá ustanovení této směrnice provedou prostřednictvím dohod mezi příslušnými orgány a dotýcnými hospodářskými odvětvími, budou-li splněny zvláštní požadavky.
- (31) S cílem řešit potíže, jimž čelí členské státy během dosahování sběrných úrovní, zohlednit technický a vědecký pokrok a doplnit ustanovení týkající se plnění cílů využití by Komise měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o přechodnou úpravu pro určité členské státy, přizpůsobení se technickému a vědeckému pokroku a přijímání podrobných pravidel týkajících se OEEZ vyvážených z Unie, jež se započítávají do plnění cílů využití. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (32) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.
- (33) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují věcnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení vyplývá z předchozích směrnic.
- (34) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní sdělení opatření k provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými prvky směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (35) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v části B přílohy XI ve vnitrostátním právu.

- (36) Jelikož cíle této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu problematiky lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Touto směrnicí se stanoví opatření na ochranu životního prostředí a lidského zdraví tím, že se zabrání nepříznivým vlivům vzniku odpadu z elektrických a elektronických zařízení (dále jen „OEEZ“) a nakládání s ním nebo že se tyto vlivy sníží, a tím, že se omezí negativní dopady využívání zdrojů a zlepší se jeho účinnost v souladu s články 1 a 4 směrnice 2008/98/ES, což přispěje k udržitelnému rozvoji.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na elektrická a elektronická zařízení (dále jen „EEZ“) takto:

- a) od 13. srpna 2012 do 14. srpna 2018 (přechodné období), s výhradou odstavce 3, na EEZ spadající do kategorií uvedených v příloze I. Příloha II obsahuje demonstrační seznam EEZ spadajících do kategorií uvedených v příloze I;
- b) od 15. srpna 2018, s výhradou odstavců 3 a 4, na všechna EEZ. Všechna EEZ se zařadí do kategorií uvedených v příloze III. Příloha IV obsahuje nevyčerpávající seznam EEZ spadajících do kategorií uvedených v příloze III (otevřená oblast působnosti).

2. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny požadavky právních předpisů Unie týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví, chemických látek, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek a o zřízení Evropské agentury pro chemické látky⁽³⁾, jakož i zvláštních právních předpisů Unie týkajících se nakládání s odpady nebo návrhu výrobku.

3. Tato směrnice se nevztahuje na tato EEZ:

- a) zařízení nezbytná pro ochranu podstatných bezpečnostních zájmů členských států, včetně zbraní, střeliva a válečného materiálu, určená výlučně k vojenským účelům;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.

b) zařízení zvlášť navržená a nainstalovaná jako část jiného typu zařízení vyloučeného z oblasti působnosti této směrnice nebo do ní nespádajícího, která mohou plnit svou funkci pouze jako součást uvedeného zařízení;

c) přímo žhavené žárovky.

4. Vedle zařízení uvedených v odstavci 3 se tato směrnice od 15. srpna 2018 nevztahuje na tato EEZ:

a) zařízení určená pro vyslání do vesmíru;

b) velké stacionární průmyslové nástroje;

c) velké pevné instalace, s výjimkou jakéhokoli zařízení, které není zvlášť navrženo a nainstalováno jako část těchto instalací;

d) dopravní prostředky pro přepravu osob nebo zboží, kromě elektrických dvoustopých vozidel, kterým nebylo uděleno schválení typu;

e) nesilniční pojízdné stroje určené výlučně pro profesionální uživatele;

f) zařízení specificky určená výhradně pro účely výzkumu a vývoje, která jsou k dispozici pouze mezi podniky;

g) zdravotnické prostředky a diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, pokud se očekává, že tyto prostředky budou před ukončením životnosti zdrojem nákazy, a aktivní implantabilní zdravotnické prostředky.

5. Komise do 14. srpna 2015 přezkoumá působnost této směrnice stanovenou v odst. 1 písm. b), včetně parametrů pro rozlišení velkých a malých zařízení uvedených v příloze III, a předloží Evropskému parlamentu a Radě odpovídající zprávu. K této zprávě podle potřeby připojí legislativní návrh.

Článek 3

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „elektrickým a elektronickým zařízením“ nebo „EEZ“ zařízení, jehož správná funkce závisí na elektrickém proudu nebo na elektromagnetickém poli, a zařízení k výrobě, přenosu a měření tohoto proudu a pole, které je určeno pro použití s napětím nepřesahujícím 1 000 V pro střídavý proud a 1 500 V pro stejnosměrný proud;

b) „velkým stacionárním průmyslovým nástrojem“ sestava velkých rozměrů složená ze strojů, zařízení nebo součástí,

kteří fungují společně k určitému účelu, jsou trvale instalovány a odinstalovány odbornými pracovníky na určitém místě a jejich použití a údržba jsou vyhrazeny odborným pracovníkům v zařízení pro průmyslovou výrobu nebo výzkum a vývoj;

c) „velkou pevnou instalací“ propojení velkých rozměrů složené z několika typů přístrojů a případně dalších zařízení, které:

i) jsou montovány, nainstalovány a odinstalovány odbornými pracovníky,

ii) jsou určeny ke stálému použití jako součást budovy nebo konstrukce na předem určeném místě vyhrazeném k tomuto účelu a

iii) mohou být nahrazeny pouze zařízením specificky určeným k témuž účelu;

d) „nesilničním pojízdným strojem“ stroj s vlastním zdrojem energie, jehož provoz vyžaduje při práci buď mobilitu, nebo souvislý či částečný souvislý pohyb mezi sledem pevných pracovních míst;

e) „odpadním elektrickým a elektronickým zařízením“ nebo „OEEZ“ elektrické a elektronické zařízení, které je odpadem ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES, včetně všech konstrukčních částí, podsestav a spotřebních materiálů, které jsou součástí výrobku v době jeho vyřazení;

f) „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba, která bez ohledu na způsob prodeje, včetně prodeje prostřednictvím komunikace na dálku ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případech smluv uzavřených na dálku ⁽¹⁾,

i) je usazena v členském státě a vyrábí pod vlastním jménem nebo ochrannou známkou EEZ nebo si EEZ nechává navrhnout či vyrobit a nabízí je na trhu pod vlastním jménem nebo ochrannou známkou na území tohoto členského státu,

ii) je usazena v členském státě a dále prodává na území tohoto členského státu pod vlastním jménem nebo ochrannou známkou EEZ vyrobená jinými dodavateli; prodejce přitom není považován za výrobce, jestliže se značka výrobce objevuje na zařízení, jak je uvedeno v bodě i),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19.

- iii) je usazena v členském státě a uvádí profesionálně na trh tohoto členského státu EEZ ze třetí země nebo z jiného členského státu, nebo
- iv) prodává EEZ prostřednictvím komunikace na dálku přímo do domácností nebo jiným uživatelům, než jsou domácnosti, v členském státě a je usazen v jiném členském státě nebo ve třetí zemi.
- Za výrobce se nepovažuje osoba, která zajišťuje výlučně financování na základě nebo v rámci finanční dohody, pokud nepůsobí zároveň jako výrobce ve smyslu bodů i) až iv);
- g) „distributorem“ fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, která EEZ dodává na trh. Tato definice nevyklučuje, aby byl distributor současně výrobcem ve smyslu písmene f);
- h) „OEEZ z domácností“ OEEZ, která pocházejí z domácností, a OEEZ, která pocházejí ze živnostenských, průmyslových, institucionálních a jiných zdrojů a svou povahou a množstvím se podobají OEEZ pocházejícím z domácností. Odpad z EEZ, u nichž je pravděpodobné využití domácnostmi i jinými uživateli, se v každém případě považuje za OEEZ z domácností;
- i) „finanční dohodou“ smlouva o úvěru, leasingu, nájmu nebo splátkovém prodeji nebo podobná dohoda o nějakém zařízení, bez ohledu na to, zda podle podmínek takové smlouvy nebo dohody, případně smlouvy nebo dohody o zajištění, dojde nebo může dojít k převodu vlastnictví tohoto zařízení;
- j) „dodáním na trh“ dodání výrobku k distribuci, spotřebě nebo použití na trhu členského státu v rámci obchodní činnosti, ať už za úplaty, nebo bezplatně;
- k) „uvedením na trh“ první profesionální dodání výrobku na trh na území členského státu;

- l) „zbavením“ manuální, mechanická, chemická nebo metalurgická úprava, v jejímž důsledku jsou nebezpečné látky, směsi a konstrukční části přítomny jako identifikovatelný tok nebo identifikovatelná část toku v rámci procesu zpracování. Látka, směs nebo konstrukční část je identifikovatelná, pokud ji lze kontrolovat, aby se ověřilo, zda je zpracování bezpečné pro životní prostředí;

- m) „zdravotnickým prostředkem“ zdravotnický prostředek nebo příslušenství ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) nebo b) směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích⁽¹⁾, který je současně EEZ;
- n) „diagnostickým zdravotnickým prostředkem *in vitro*“ zdravotnický prostředek *in vitro* nebo příslušenství ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. b) nebo c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/79/ES ze dne 27. října 1998 o diagnostických zdravotnických prostředcích *in vitro*⁽²⁾, který je současně EEZ;
- o) „aktivním implantabilním zdravotnickým prostředkem“ aktivní implantabilní zdravotnický prostředek ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. c) směrnice Rady 90/385/EHS ze dne 20. června 1990 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se aktivních implantabilních zdravotnických prostředků⁽³⁾, který je současně EEZ.

2. Vedle toho se použijí definice „nebezpečného odpadu“, „sběru“, „tříděného sběru“, „předcházení vzniku“, „opětovného použití“, „zpracování“, „využití“, „přípravy k opětovnému použití“, „recyklace“ a „odstranění“ stanovené v článku 3 směrnice 2008/98/ES.

Článek 4

Návrh výrobku

Aniž jsou dotčeny požadavky právních předpisů Unie o řádném fungování vnitřního trhu a o návrhu výrobků, včetně směrnice 2009/125/ES, zasazují se členské státy o spolupráci mezi výrobcí a provozovateli recyklačních zařízení a o opatření zaměřená na podporu návrhů a výroby EEZ, zejména s ohledem na snazší opětovné použití, demontáž a využití OEEZ, jejich konstrukčních částí a materiálů. V této souvislosti členské státy přijmou vhodná opatření, aby byly uplatňovány požadavky na ekodesign usnadňující opětovné použití a zpracování OEEZ stanovené v rámci směrnice 2009/125/ES a aby výrobci specifickými vlastnostmi návrhu nebo výrobními postupy nebránili opětovnému použití OEEZ, pokud tyto specifické vlastnosti návrhu nebo výrobní postupy nepředstavují převažující výhody, například s ohledem na ochranu životního prostředí nebo na požadavky na bezpečnost.

Článek 5

Tříděný sběr

1. Členské státy přijmou vhodná opatření k minimalizaci odstraňování OEEZ ve formě netříděného komunálního odpadu, k zajištění řádného zpracování všech sebraných OEEZ a k dosažení vysoké úrovně tříděného sběru OEEZ, a to zejména a přednostně u zařízení pro tepelnou výměnu, která obsahují látky poškozující ozonovou vrstvu a fluorované skleníkové plyny, u zářivek obsahujících rtuť, u fotovoltaických panelů a u malých zařízení uvedených v kategoriích 5 a 6 v příloze III.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 331, 7.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 189, 20.7.1990, s. 17.

2. Pokud jde o OEEZ z domácností, zajistí členské státy, aby:

a) byly zřízeny systémy, které umožní konečným držitelům a distributorům vrátit tento odpad z domácností přinejmenším bezplatně. Členské státy zajistí dostupnost a přístupnost nezbytných sběrných zařízení, zejména s přihlédnutím k hustotě obyvatelstva;

b) distributoři při dodávce nových výrobků zodpovídali za zajištění vrácení těchto odpadů distributorovi, a to přinejmenším bezplatně vždy jedno odpadní zařízení za jeden nový výrobek, pokud jde o zařízení rovnocenného typu, které plnilo stejnou funkci jako dodávaný výrobek. Členské státy se mohou odchýlit od tohoto ustanovení, pokud zajistí, že tak nebude vrácení OEEZ pro konečného držitele obtížnější a že pro něj zůstane bezplatně. Použijí-li členské státy tuto odchylku, uvědomí o tom Komisi;

c) distributoři zajistili v maloobchodních prodejnách, v nichž prodejní plocha vyhrazená EEZ činí nejméně 400 m², nebo v jejich bezprostřední blízkosti bezplatný sběr velmi malých OEEZ (jejichž žádný vnější rozměr není větší než 25 cm) od konečných držitelů, aniž by to bylo podmíněno zakoupením EEZ rovnocenného typu, pokud posouzení neukáže, že jiné existující systémy sběru jsou s velkou pravděpodobností přinejmenším stejně účinné. Tato posouzení se zpřístupní veřejnosti. Sebraná OEEZ se náležitě zpracují v souladu s článkem 8;

d) aniž jsou dotčena písmena a), b) a c), bylo výrobcům povoleno zřídit a provozovat samostatné nebo kolektivní systémy zpětného odběru OEEZ z domácností za předpokladu, že jsou v souladu s cíli této směrnice;

e) s ohledem na zdravotní a bezpečnostní normy členských států a Unie mohlo být vrácení podle písmen a), b) a c) odmítnuto v případě OEEZ, která představují zdravotní a bezpečnostní riziko pro personál z důvodu kontaminace. Členské státy přijmou pro tato OEEZ zvláštní opatření.

Členské státy mohou stanovit zvláštní opatření pro vrácení OEEZ podle písmen a), b) a c) v případech, kdy zařízení neobsahuje základní konstrukční části nebo obsahuje jiné odpady než OEEZ.

3. Členské státy mohou určit provozovatele, kteří jsou oprávněni sbírat OEEZ z domácností podle odstavce 2.

4. Členské státy mohou vyžadovat, aby OEEZ uložená ve sběrných zařízeních podle odstavců 2 a 3 byla předána výrobcům nebo třetím osobám jednajícím jejich jménem nebo, pro účely přípravy k opětovnému použití, určeným zařízením nebo podnikům.

5. Aniž je dotčen článek 13, zajistí členské státy, aby výrobci nebo třetí osoby jednající jejich jménem zabezpečili sběr OEEZ jiných než z domácností.

Článek 6

Odstraňování a přeprava sebraných OEEZ

1. Členské státy zakáží odstraňování OEEZ sebraných tříděným sběrem, která ještě nebyla zpracována postupem uvedeným v článku 8.

2. Členské státy zajistí, aby byly sběr a přeprava OEEZ sebraných tříděným sběrem prováděny způsobem umožňujícím optimální podmínky pro přípravu na opětovné použití a recyklaci, jakož i izolaci nebezpečných látek.

Aby se maximalizovala příprava na opětovné použití, podporují členské státy, aby sběrné systémy nebo sběrná zařízení tam, kde je to vhodné, před jakoukoli další přepravou zajistily, že OEEZ, která mají být připravena k opětovnému použití, jsou na sběrných místech separována od jiných OEEZ sebraných tříděným sběrem, zejména tím, že umožní přístup pracovníkům z center opětovného použití.

Článek 7

Úroveň sběru

1. Aniž je dotčen čl. 5 odst. 1, zajistí každý členský stát, aby byla uplatňována zásada odpovědnosti výrobce a aby na tomto základě byla každoročně dosažena minimální úroveň sběru. Od 2016 činí tato minimální úroveň sběru 45 %, počítáno na základě celkové hmotnosti OEEZ sebraných podle článků 5 a 6 v daném roce v dotčeném členském státě a vyjádřeno jako procentní podíl průměrné roční hmotnosti EEZ uvedených na trh v uvedeném členském státě v předchozích třech letech. Členské státy zajistí, aby se objem sebraných OEEZ v období od 2016 do 2019 postupně zvyšoval, dokud není dosaženo úrovně sběru stanovené ve druhém pododstavci.

Od 2019 činí minimální úroveň sběru, které má být každoročně dosaženo, buď 65 % průměrné hmotnosti EEZ uvedených na trh v předchozích třech letech v dotčeném členském státě, anebo 85 % hmotnosti produkce OEEZ na území tohoto členského státu.

Do 31. prosince 2015 se nadále uplatňuje úroveň tříděného sběru v průměru nejméně čtyř kilogramů OEEZ z domácností na osobu za rok nebo stejná úroveň hmotnosti OEEZ, jaká byla sebrána v dotčeném členském státě v průměru v předchozích třech letech, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší.

Členské státy si mohou stanovit ambicióznější úroveň tříděného sběru OEEZ a v takovém případě ji oznámí Komisi.

2. S cílem stanovit, zda bylo dosaženo minimální úrovně sběru, zajistí členské státy, aby jim byly bezplatně předávány informace o OEEZ sebraných tříděným sběrem podle článku 5 zahrnující alespoň informace o OEEZ, která:

- a) obdržela sběrná a zpracovatelská zařízení;
- b) obdrželi distributoři;
- c) formou tříděného sběru sebrali výrobci nebo třetí osoby jednající jejich jménem.

3. Odchylně od odstavce 1 se Bulharsko, Česká republika, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Rumunsko, Slovensko a Slovinsko mohou z důvodu nedostatku potřebné infrastruktury a nízké úrovně své spotřeby EEZ rozhodnout:

- a) dosáhnout do 14. srpna 2016 úrovně sběru nižší než 45 %, avšak vyšší než 40 % průměrné hmotnosti EEZ uvedených na trh v předchozích třech letech a
- b) odložit dosažení úrovně sběru uvedené ve druhém pododstavci odstavce 1 do dne, který samy určí a který nastane nejpozději 14. srpna 2021.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20, kterými stanoví potřebnou přechodnou úpravu pro vyřešení potíží, s nimiž se členské státy potýkají při plnění požadavků stanovených v odstavci 1.

5. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku přijme Komise do 14. srpna 2015 prováděcí akty, jež stanoví společnou metodiku pro výpočet celkové hmotnosti EEZ uvedených na vnitrostátní trh a společnou metodiku pro výpočet hmotnosti produkce OEEZ v každém členském státě. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

6. Komise do 14. srpna 2015 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o přezkoumání lhůt týkajících se dosažení úrovně sběru podle odstavce 1 a o případném stanovení individuální úrovně sběru pro jednu nebo více kategorií uvedených v příloze III, zejména pro zařízení pro tepelnou výměnu, fotovoltaické panely, malá zařízení, malá zařízení informačních

technologií a telekomunikačních zařízení a světelné zdroje obsahující rtuť. Tato zpráva je v případě potřeby doplněna legislativním návrhem.

7. Pokud se Komise na základě studie o dopadu domnívá, že úroveň sběru stanovenou na základě produkce OEEZ je třeba revidovat, předloží Evropskému parlamentu a Radě příslušný legislativní návrh.

Článek 8

Náležitě zpracování

1. Členské státy zajistí, aby byla všechna OEEZ sebraná tříděným sběrem náležitě zpracována.

2. Součástí náležitého zpracování jiného, než je příprava k opětovnému použití, a postupů využití nebo recyklace musí být alespoň zbavení všech tekutin a selektivní zpracování v souladu s přílohou VII.

3. Členské státy zajistí, aby výrobci nebo třetí osoby jednající jejich jménem zřídili systémy zajišťující využití OEEZ, a to za uplatnění nejlepších dostupných technik. Tyto systémy mohou výrobci zřídit samostatně nebo kolektivně. Členské státy zajistí, aby každé zařízení nebo podnik, který provádí sběr nebo zpracování, skladoval a zpracovával OEEZ v souladu s technickými požadavky stanovenými v příloze VIII.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20, pokud jde o změnu přílohy VII s cílem zavést jiné technologie zpracování, které zajišťují přinejmenším stejnou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí.

Komise přednostně posoudí, zda je třeba změnit body týkající se desek tištěných spojů pro mobilní telefony a displejů z tekutých krystalů. Komise se vyzývá, aby posoudila, zda jsou pro zohlednění nanomateriálů obsažených v EEZ nezbytné změny přílohy VII.

5. Pro účely ochrany životního prostředí mohou členské státy vypracovat normy minimální jakosti pro zpracování sebraných OEEZ.

Členské státy, které se rozhodnou pro tyto normy jakosti, o tom uvědomí Komisi, která tyto normy zveřejní.

Komise do 14. února 2013 požádá evropské normalizační organizace, aby vypracovaly evropské normy pro sběr, skladování, přepravu, zpracování, recyklaci a opravu OEEZ a pro jejich přípravu k opětovnému použití. Tyto normy musí odrážet současný stav technického vývoje.

Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku může Komise přijmout prováděcí akty, jež stanoví minimální normy kvality vycházející zejména z norem vypracovaných evropskými normalizačními organizacemi. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

Odkaz na normy přijaté Komisí se zveřejní.

6. Členské státy podpoří zařízení nebo podniky, které provádějí zpracování, při zavádění certifikovaných systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) ⁽¹⁾.

Článek 9

Povolení

1. Členské státy zajistí, aby každé zařízení nebo podnik, který provádí zpracování, k tomu získal od příslušných orgánů povolení v souladu s článkem 23 směrnice 2008/98/ES.

2. Výjimky z povinnosti získat povolení, podmínky pro výjimky a registrace musí být v souladu s články 24, 25 a 26 směrnice 2008/98/ES.

3. Členské státy zajistí, aby povolení nebo registrace uvedené v odstavcích 1 a 2 obsahovaly všechny podmínky nezbytné pro splnění požadavků čl. 8 odst. 2, 3 a 5 a pro dosažení cílů využití stanovených v článku 11.

Článek 10

Přeprava OEEZ

1. Zpracování může být rovněž provedeno mimo dotyčný členský stát nebo mimo Unii, je-li přeprava OEEZ v souladu s nařízením (ES) č. 1013/2006 a nařízením Komise (ES) č. 1418/2007 ze dne 29. listopadu 2007 o vývozu některých odpadů určených k využití, uvedených v příloze III nebo IIIA nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, do některých zemí, na které se nevztahuje rozhodnutí OECD o kontrole pohybu odpadů přes hranice ⁽²⁾.

2. OEEZ vyvážená z Unie se započítávají do plnění povinností a cílů stanovených v článku 11 této směrnice pouze tehdy, pokud vývozce může v souladu s nařízením

(ES) č. 1013/2006 a (ES) č. 1418/2007 prokázat, že zpracování bylo prováděno za podmínek, které jsou rovnocenné požadavkům této směrnice.

3. Komise přijme do 14. února 2014 akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20, pokud jde o podrobná pravidla doplňující pravidla obsažená v odstavci 2 tohoto článku, zejména kritéria pro posuzování rovnocenných podmínek.

Článek 11

Cíle využití

1. Pokud jde o všechna OEEZ, která byla sebrána v souladu s článkem 5 a zaslána ke zpracování podle článků 8, 9 a 10, zajistí členské státy, aby výrobci splnili minimální cíle uvedené v příloze V.

2. Dosažení cílů se pro každou kategorii vypočítá jako podíl hmotnosti OEEZ, která po řádném zpracování v souladu s čl. 8 odst. 2, pokud jde o využití nebo recyklaci, vstupují do zařízení na využití nebo recyklaci či přípravu k opětovnému použití, a hmotnosti všech OEEZ sebraných tříděným sběrem v každé kategorii, vyjádřený v procentech.

Předběžné činnosti včetně třídění a skladování před využitím se do dosažení těchto cílů nezapočítávají.

3. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku může Komise přijmout prováděcí akty, jež stanoví další pravidla pro způsoby výpočtu pro použití minimálních cílů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

4. Členské státy zajistí, aby výrobci nebo třetí osoby jednající jejich jménem vedli pro účely výpočtu minimálních cílů záznamy o hmotnosti OEEZ, jejich konstrukčních částech, materiálech nebo látkách při výstupu ze sběrného zařízení, při vstupu do zpracovatelského zařízení a výstupu z něho a při vstupu do zařízení na využití, recyklaci či přípravu k opětovnému použití.

Členské státy také zajistí, aby pro účely odstavce 6 byly vedeny záznamy o hmotnosti výrobků a materiálů při výstupu ze zařízení na využití, recyklaci nebo přípravu k opětovnému použití.

5. Členské státy podporují vývoj nových technologií využití, recyklace a zpracování.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 316, 4.12.2007, s. 6.

6. Na základě zprávy Komise, v případě potřeby provázené legislativním návrhem, přezkoumají Evropský parlament a Rada do 14. srpna 2016 cíle využití podle části 3 přílohy V, možnost stanovení samostatných cílů pro OEEZ, které mají být připraveny k opětovnému použití, a metodu výpočtu podle odstavce 2 s cílem provést analýzu proveditelnosti stanovení cílů na základě výrobků a látek, které jsou výsledkem využití, recyklace a přípravy k opětovnému použití.

Článek 12

Financování týkající se OEEZ z domácností

1. Členské státy zajistí, aby výrobci financovali přinejmenším sběr, zpracování, využití a k životnímu prostředí šetrné odstraňování OEEZ z domácností odevzdaných ve sběrných zařízeních, která byla zřízena podle čl. 5 odst. 2.

2. Je-li to zapotřebí, mohou členské státy vybídnout výrobce k tomu, aby financovali rovněž náklady, které vzniknou při sběru OEEZ z domácností do sběrných zařízení.

3. U výrobků uvedených na trh po 13. srpnu 2005 odpovídá každý výrobce za financování postupů uvedených v odstavci 1 týkajících se odpadů z vlastních výrobků. Výrobci mají možnost plnit tuto povinnost buď samostatně, nebo zapojením do kolektivního systému.

Členské státy zajistí, aby každý výrobce při uvedení výrobku na trh poskytl záruku, že bude zajištěno financování nakládání se všemi těmito OEEZ, a aby výrobci jasně označili své výrobky v souladu s čl. 15 odst. 2. Uvedená záruka musí zajišťovat financování postupů uvedených v odstavci 1 týkajících se tohoto výrobku. Záruka může mít formu účasti výrobce na vhodných systémech financování nakládání s OEEZ, pojištění recyklace nebo vázaného bankovního účtu.

4. Financování nákladů spojených s nakládáním s OEEZ z výrobků uvedených na trh do 13. srpna 2005 („historický odpad“) musí být zajištěno jedním nebo více systémy, do kterých všichni výrobci, kteří působí na trhu v okamžiku vzniku příslušných nákladů, přispívají poměrně, tj. podle poměru svého podílu na trhu podle druhu zařízení.

5. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly vytvořeny vhodné mechanismy nebo postupy poskytování náhrad pro kompenzaci příspěvků výrobcům v případech, kdy jsou elektrická a elektronická zařízení přepravena k uvedení na trh mimo území dotyčného členského státu. Takové mechanismy nebo postupy mohou vytvořit výrobci nebo třetí osoby jednajíc jejich jménem.

6. Komise se vyzývá, aby do 14. srpna 2015 podala zprávu o možnosti vytvořit kritéria pro zahrnutí skutečných nákladů na konci životnosti výrobku do financování OEEZ výrobci a v případě potřeby předložila Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh.

Článek 13

Financování týkající se OEEZ od uživatelů jiných, než jsou domácnosti

1. Členské státy zajistí, aby výrobci financovali náklady na sběr, zpracování, využití a k životnímu prostředí šetrné odstraňování OEEZ od uživatelů jiných, než jsou domácnosti, pocházejících z výrobků uvedených na trh po 13. srpnu 2005.

Náklady nahrazování historického odpadu rovnocennými novými výrobky nebo novými výrobky plnicími stejnou funkcí financují výrobci těchto výrobků při jejich dodání. Jako alternativní řešení mohou členské státy stanovit, že za toto financování částečně nebo úplně odpovídají i uživatelé jiní než domácnosti.

Pokud jde o ostatní historický odpad, financují náklady uživatelé jiní než domácnosti.

2. Aniž je dotčena tato směrnice, mohou výrobci a uživatelé jiní než domácnosti uzavírat dohody o jiných způsobech financování.

Článek 14

Informace pro uživatele

1. Členské státy mohou požadovat, aby výrobci informovali kupující při prodeji nových výrobků o nákladech na sběr, zpracování a k životnímu prostředí šetrné odstraňování. Uvedené náklady nesmějí převýšit nejlepší možný odhad skutečně vzniklých nákladů.

2. Členské státy zajistí, aby byly uživatelům EEZ v domácnostech poskytnuty nezbytné informace o:

- a) požadavku neodstraňovat OEEZ jako netříděný komunální odpad a sbírat tato OEEZ do tříděného sběru;
- b) jim dostupných systémech vracení a sběru, čímž podpoří koordinaci informací o sběrných místech, jež jsou k dispozici, bez ohledu na to, který výrobce nebo jiný hospodářský subjekt je zřídil;
- c) příspěvku uživatelů k opětovnému použití, recyklaci nebo k jiným formám využití OEEZ;

d) potenciálních účincích na životní prostředí a lidské zdraví v důsledku přítomnosti nebezpečných látek v EEZ;

e) významu symbolu uvedeného v příloze IX.

3. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby se spotřebitelé podíleli na sběru OEEZ a byli motivováni k podpoře procesu opětovného použití, zpracování a využití.

4. S cílem minimalizovat odstraňování OEEZ jako netříděného komunálního odpadu a usnadnit jejich tříděný sběr členské státy zajistí, aby výrobci – pokud možno v souladu s evropskou normou EN 50419⁽¹⁾ – správně označovali EEZ uvedené na trh symbolem znázorněným v příloze IX. Ve výjimečných případech, kdy je to nezbytné vzhledem k velikosti nebo funkci výrobku, se tento symbol vytiskne na obal, na návod k použití a na záruční list EEZ.

5. Členské státy mohou požadovat, aby výrobci nebo distributoři poskytovali některé nebo všechny informace uvedené v odstavcích 2, 3 a 4 například v návodu k použití, v místě prodeje a prostřednictvím informačních kampaní.

Článek 15

Informace pro zpracovatelská zařízení

1. S cílem usnadnit přípravu k opětovnému použití a řádné a k životnímu prostředí šetrné zpracování OEEZ, včetně údržby, modernizace, opravy a recyklace, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby výrobci bezplatně poskytli informace o přípravě k opětovnému použití a zpracování ke každému novému druhu EEZ uváděnému poprvé na trh Unie do jednoho roku od jeho uvedení na trh. V míře, kterou potřebují střediska přípravy k opětovnému použití a zařízení pro zpracování a recyklaci k dosažení souladu s touto směrnicí, musí tyto informace uvádět, jaké různé konstrukční části a materiály EEZ obsahují a na jakém místě se nebezpečné látky a směsi v EEZ vyskytují. Výrobci EEZ tyto informace zpřístupní střediskům přípravy k opětovnému použití a zařízením pro zpracování a recyklaci v podobě manuálů nebo v elektronické podobě (např. CD-ROM, on-line služby).

2. Aby mohlo být jednoznačně určeno datum uvedení EEZ na trh, zajistí členské státy, aby značka na EEZ specifikovala, že dané EEZ bylo uvedeno na trh po 13. srpnu 2005. K tomuto účelu se použije přednostně evropská norma EN 50419.

⁽¹⁾ Přijato výborem CENELEC v březnu 2006.

Článek 16

Registrace, informování a předkládání zpráv

1. Členské státy podle odstavce 2 vytvoří registr výrobců, který zahrnuje i výrobce dodávající EEZ prostřednictvím komunikace na dálku. Tento registr slouží ke kontrole dodržování požadavků této směrnice.

Výrobci dodávající EEZ prostřednictvím komunikace na dálku podle čl. 3 odst. 1 písm. f) bodu iv) musí být registrováni v členském státě, do kterého prodávají. Pokud nejsou tito výrobci zaregistrováni v členském státě, do kterého prodávají, musí být registrováni prostřednictvím svých zplnomocněných zástupců podle čl. 17 odst. 2.

2. Členské státy zajistí, aby:

a) každý výrobce nebo každý zplnomocněný zástupce určený podle článku 17 byl náležitě registrován a měl možnost po internetu zadat do vnitrostátních registrů veškeré relevantní informace zohledňující činnosti tohoto výrobce v daném členském státě;

b) každý výrobce nebo každý zplnomocněný zástupce určený podle článku 17 při registraci poskytl informace uvedené v části A přílohy X a zavázal se je náležitě aktualizovat;

c) každý výrobce nebo každý zplnomocněný zástupce určený podle článku 17 poskytoval informace uvedené v části B přílohy X;

d) s cílem usnadnit registraci výrobců nebo zplnomocněných zástupců určených podle článku 17 ve všech členských státech vnitrostátní registry odkazovaly na svých internetových stránkách na další vnitrostátní registry.

3. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku přijme Komise prováděcí akty, jež stanoví formát pro registraci a předkládání zpráv a četnost podávání zpráv do registru. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

4. Členské státy každoročně shromáždí informace, podle hmotnosti a včetně podložených odhadů, o množstvích a o kategoriích EEZ uvedených na jejich trhy, sebraných všemi způsoby, připravených pro opětovné použití, recyklovaných a využitých v členských státech, a o vyvezených OEEZ sebraných tříděným sběrem.

5. Členské státy předkládají Komisi v tříletých odstupech zprávu o provádění této směrnice a informacích stanovených v odstavci 4. Prováděcí zpráva se vypracovává na základě dotazníku stanoveného v rozhodnutích Komise 2004/249/ES⁽¹⁾ a 2005/369/ES⁽²⁾. Komisi musí být zpráva zpřístupněna do devíti měsíců od konce tříletého období, jehož se týká.

První zpráva se týká období od 14. února 2014 do 31. prosince 2015.

Komise zveřejní zprávu o provádění této směrnice do devíti měsíců od obdržení zpráv z členských států.

Článek 17

Zplnomocněný zástupce

1. Každý členský stát zajistí, aby bylo výrobcí podle čl. 3 odst. 1 písm. f) bodů i) až iii) usazenému v jiném členském státě výjimkou z čl. 3 odst. 1 písm. f) bodů i) až iii) umožněno určit právnickou nebo fyzickou osobu usazenou na jeho území jako zplnomocněného zástupce, který na jeho území odpovídá za plnění povinností daného výrobce podle této směrnice.

2. Každý členský stát zajistí, aby výrobce podle čl. 3 odst. 1 písm. f) bodu iv) usazený na jeho území, který prodává EEZ do dalšího členského státu, v němž není usazen, určil zplnomocněného zástupce v tomto členském státě jako osobu, která na jeho území odpovídá za plnění povinností daného výrobce podle této směrnice.

3. Určení zplnomocněného zástupce se provádí písemným pověřením.

Článek 18

Správní spolupráce a výměna informací

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné pro uplatňování této směrnice mezi sebou spolupracovaly, zejména s cílem zajistit odpovídající tok informací za účelem zajištění dodržování této směrnice výrobcí, a aby si navzájem a Komisi podle potřeby poskytovaly informace s cílem usnadnit náležité uplatňování této směrnice. Administrativní spolupráce a výměna informací, zejména mezi vnitrostátními registry, zahrnuje elektronické komunikační prostředky.

Spolupráce mimo jiné zahrnuje poskytnutí přístupu k příslušným dokumentům a informacím včetně výsledků inspekci, s výhradou právní úpravy ochrany údajů platné v členském státě orgánu, jenž je požádán o spolupráci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 78, 16.3.2004, s. 56.

⁽²⁾ Úř. věst. L 119, 11.5.2005, s. 13.

Článek 19

Přizpůsobování vědeckému a technickému pokroku

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20, pokud jde o změny nezbytné k přizpůsobení čl. 16 odst. 5 a příloh IV, VII, VIII a IX vědeckému a technickému pokroku. Při změně přílohy VII se vezmou v úvahu výjimky udělené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU ze dne 8. června 2011 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních⁽³⁾.

Před provedením změn příloh Komise mimo jiné vede konzultace s výrobcí EEZ, provozovateli recyklačních zařízení, zpracovateli odpadů, organizacemi zaměřenými na ochranu životního prostředí a sdruženími zaměstnanců a spotřebitelů.

Článek 20

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 4, čl. 8 odst. 4, čl. 10 odst. 3 a článku 19 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 13. srpna 2012. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto období pěti let. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevyssloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 4, čl. 8 odst. 4, čl. 10 odst. 3 a článku 19 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 4, čl. 8 odst. 4, čl. 10 odst. 3 a článku 19 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevyssloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před

⁽³⁾ Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 88.

uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 21

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 39 směrnice 2008/98/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 22

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí takto stanovené sankce Komisi do 14. února 2014 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny těchto ustanovení.

Článek 23

Inspekce a kontrola

1. Členské státy provádějí vhodné inspekce a kontroly, aby ověřily řádné uplatňování této směrnice.

Tyto inspekce se vztahují alespoň na:

- a) informace, jež jsou poskytovány v rámci registru výrobců;
- b) přepravu, a zejména vývoz OEEZ mimo Unii v souladu s nařízením (ES) č. 1013/2006 a nařízením (ES) č. 1418/2007 a
- c) postupy ve zpracovatelských zařízeních podle směrnice 2008/98/ES a přílohy VII této směrnice.

2. Členské státy zajistí, aby přeprava použitých EEZ, u nichž existuje podezření, že se jedná o OEEZ, probíhala podle minimálních požadavků v příloze VI, a náležitě tuto přepravu kontrolují.

3. Náklady na vhodné analýzy a inspekce, včetně nákladů na skladování, v případě použitých EEZ, u nichž existuje podezření, že se jedná o OEEZ, mohou být účtovány výrobcům, třetím osobám jednajícím jejich jménem nebo jiným osobám zajišťujícím přepravu použitých EEZ, u nichž existuje podezření, že se jedná o OEEZ.

4. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku a přílohy VI může Komise přijmout prováděcí akty, jež stanoví dodatečná pravidla pro inspekci a kontrolu, a zejména jednotné podmínky k provedení bodu 2 přílohy VI. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

Článek 24

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 14. února 2014. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnice zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Za podmínky, že cíle stanovené touto směrnicí jsou dosaženy, mohou členské státy provést čl. 8 odst. 6, čl. 14 odst. 2 a článek 15 prostřednictvím dohod mezi příslušnými orgány a dotyčnými hospodářskými odvětvími. Tyto dohody musí splňovat tyto požadavky:

- a) dohody jsou vymahatelné;
- b) dohody uvádějí cíle a odpovídající lhůty;
- c) dohody jsou zveřejněny v úředním věstníku dotčeného členského státu nebo v úředním dokumentu rovněž přístupném veřejnosti a jsou předány Komisi;
- d) dosažené výsledky jsou pravidelně kontrolovány, sdělovány příslušným orgánům a Komisi a zpřístupňovány veřejnosti za podmínek stanovených v dohodě;

- e) příslušné orgány zajistí, aby byly přezkoumány výsledky dosažené v rámci dohody;
- f) v případě neplnění dohody jsou členské státy povinny provést příslušná ustanovení této směrnice přijetím právních nebo správních opatření.

Článek 25

Zrušení

Směrnice 2002/96/ES ve znění směrnic uvedených v části A přílohy XI se zrušuje s účinkem ode dne 15. února 2014, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnice uvedené v části B přílohy XI ve vnitrostátním právu.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XII.

Článek 26

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 4. července 2012.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA I

Kategorie EEZ spadajících do oblasti působnosti této směrnice během přechodného období podle čl. 2 odst. 1 písm. a)

1. Velké spotřebiče pro domácnost
 2. Malé spotřebiče pro domácnost
 3. Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
 4. Spotřební elektronika a fotovoltaické panely
 5. Osvětlovací zařízení
 6. Elektrické a elektronické nástroje (s výjimkou velkých stacionárních průmyslových nástrojů)
 7. Hračky, vybavení pro volný čas a sporty
 8. Zdravotnické prostředky (s výjimkou všech implantovaných a infikovaných výrobků)
 9. Přístroje pro monitorování a kontrolu
 10. Výdejní automaty
-

PŘÍLOHA II

Demonstrativní seznam EEZ, které spadají do kategorií uvedených v příloze I

1. VELKÉ SPOTŘEBIČE PRO DOMÁCNOST

Velká chladicí zařízení

Chladničky

Mrazicí zařízení

Jiná velká zařízení používaná pro chlazení, uchování a skladování potravin

Pračky

Sušičky

Myčky nádobí

Variče a pečicí trouby

Elektrické sporáky

Elektrické varné desky

Mikrovlnné trouby

Jiná velká zařízení používaná k vaření a jinému zpracování potravin

Elektrické přístroje pro vytápění

Elektrické radiátory

Jiná velká zařízení pro vytápění místností, lůžek a sedacího nábytku

Elektrické ventilátory

Klimatizační zařízení

Jiná ventilační, odsávací a klimatizační zařízení

2. MALÉ SPOTŘEBIČE PRO DOMÁCNOST

Vysavače

Stroje na čištění koberců

Jiná zařízení pro čištění

Zařízení používaná k šití, pletení, tkaní a jinému zpracování textilií

Žehličky a jiná zařízení používaná k žehlení, mandlování a další péči o oděvy

Opékače topinek

Fritézy

Mlýnky, kávovary a zařízení pro otevírání nebo uzavírání nádob nebo obalů

Elektrické nože

Stříhačky na vlasy, vysoušeče vlasů, elektrické kartáčky na zuby, holicí strojky, zařízení na masáže a jiná zařízení pro péči o tělo

Hodiny, hodinky a zařízení pro účely měření, zobrazování nebo zaznamenávání času

Váhy

3. ZAŘÍZENÍ INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ A TELEKOMUNIKAČNÍ ZAŘÍZENÍ

Centrální zpracování údajů:

Velké sálové počítače, servery

Minipočítače

Tiskárny

Osobní počítače:

Osobní počítače (včetně CPU, myši, monitoru a klávesnice)

Laptopy (včetně CPU, myši, monitoru a klávesnice)

Notebooky

Elektronické diáře

Tiskárny

Kopírovací zařízení

Elektrické a elektronické psací stroje

Kapesní a stolní kalkulačky

a jiné výrobky a zařízení pro sběr, uchovávání, zpracování, prezentaci nebo sdělování informací elektronickým způsobem

Uživatelská koncová zařízení a systémy

Faxové přístroje

Dálnopisné přístroje

Telefonní přístroje

Telefonní automaty

Bezdrátové telefonní přístroje

Mobilní telefony

Telefonní záznamníky

a jiné výrobky nebo zařízení pro přenos zvuku, obrazu či jiných informací telekomunikačními prostředky

4. SPOTŘEBNÍ ELEKTRONIKA A FOTOVOLTAICKÉ PANELY

Rozhlasové přijímače

Televizní přijímače

Videokamery

Videorekordéry

Hi-fi rekordéry

Zesilovače zvuku

Hudební nástroje

a jiné výrobky nebo zařízení pro účely záznamu nebo reprodukce zvuku nebo obrazu, včetně signálů, nebo jiné technologie pro šíření zvuku nebo obrazu jinými než telekomunikačními prostředky

Fotovoltaické panely

5. OSVĚTLOVACÍ ZAŘÍZENÍ

Svítilna se zářivkami s výjimkou svítidel v domácnostech

Přímé (trubicové) zářivky

Kompaktní zářivky

Vysoce intenzivní výbojky, včetně vysokotlakých sodíkových výbojek a halogenidových výbojek

Nízkotlaké sodíkové výbojky

Jiná osvětlovací zařízení nebo zařízení pro šíření nebo řízení osvětlení s výjimkou přímo žhavených žárovek

6. ELEKTRICKÉ A ELEKTRONICKÉ NÁSTROJE (S VÝJIMKOU VELKÝCH STACIONÁRNÍCH PRŮMYSLOVÝCH NÁSTROJŮ)

Vrtačky

Pily

Šicí stroje

Zařízení pro soustružení, frézování, broušení, drcení, řezání, sekání, stříhání, vrtání, děláné otvorů, ražení, skládání, ohýbání nebo podobné opracování dřeva, kovu a dalších materiálů

Nástroje pro nýtování, přibíjení nebo šroubování nebo pro odstraňování nýtů, hřebíků, šroubů nebo pro podobné účely

Nástroje pro pájení, svařování nebo pro podobné účely

Zařízení pro postřik, šíření, rozptýl nebo jiné zpracování kapalných nebo plyných látek jinými způsoby

Nástroje pro sečení nebo jiné zahradnické činnosti

7. HRAČKY, VYBAVENÍ PRO VOLNÝ ČAS A SPORTY

Elektrické vláčky nebo sady elektrických závodních autček

Ruční ovladače videoher

Videohry

Počítače pro cyklistiku, potápění, běh, veslování atd.

Sportovní vybavení s elektrickými nebo elektronickými součástmi

Výherní mincovní automaty

8. ZDRAVOTNICKÉ PROSTŘEDKY (S VÝJIMKOU VŠECH IMPLANTOVANÝCH A INFIKOVANÝCH VÝROBKŮ)

Radioterapeutické přístroje

Kardiologická zařízení

Zařízení pro dialýzu

Přístroje k okysličování plic

Přístroje nukleární medicíny

Laboratorní zařízení pro diagnostiku in vitro

Zařízení pro analýzu

Mrazicí zařízení

Přístroje pro testy oplodnění

Jiné přístroje pro zjišťování, prevenci, monitorování, ošetření či zmírnění onemocnění, zranění nebo postižení

9. PŘÍSTROJE PRO MONITOROVÁNÍ A KONTROLU

Detektory kouře

Regulační ventily topení

Termostaty

Přístroje pro měření, vážení nebo seřizování pro domácnosti nebo užívané jako laboratorní zařízení

Jiné přístroje pro monitorování a kontrolu používané v průmyslových zařízeních (např. v ovládacích panelech)

10. VÝDEJNÍ AUTOMATY

Automaty na horké nápoje

Automaty na horké nebo chlazené lahve nebo plechovky

Automaty na pevné výrobky

Automaty na peníze

Veškerá zařízení, která automaticky vydávají všechny druhy výrobků

PŘÍLOHA III

KATEGORIE EEZ SPADAJÍCÍCH DO OBLASTI PŮSOBNOSTI TÉTO SMĚRNICE

1. Zařízení pro tepelnou výměnu
2. Obrazovky, monitory a zařízení obsahující obrazovky o ploše větší než 100 cm²
3. Světelné zdroje
4. Velká zařízení (kterýkoli vnější rozměr větší než 50 cm) zahrnující mimo jiné:

domácí spotřebiče; zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení; spotřební elektroniku; svítidla; zařízení reprodukcující zvuk či obraz, hudební zařízení; elektrické a elektronické nástroje; hračky, vybavení pro volný čas a sporty; zdravotnické prostředky; přístroje pro monitorování a kontrolu; výdejní automaty; zařízení pro výrobu elektrického proudu. Do této kategorie nepatří zařízení kategorií 1, 2 a 3.

5. Malá zařízení (žádný vnější rozměr není větší než 50 cm) zahrnující mimo jiné:

domácí spotřebiče; spotřební elektroniku; svítidla; zařízení reprodukcující zvuk či obraz, hudební zařízení; elektrické a elektronické nástroje; hračky, vybavení pro volný čas a sporty; zdravotnické prostředky; přístroje pro monitorování a kontrolu; výdejní automaty; zařízení pro výrobu elektrického proudu. Do této kategorie nepatří zařízení kategorií 1 až 3 a 6.

6. Malá zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení (žádný vnější rozměr není větší než 50 cm)

PŘÍLOHA IV

Nevyčerpávající seznam EEZ, které spadají do kategorií uvedených v příloze III

1. Zařízení pro tepelnou výměnu

Chladničky, mrazničky, zařízení automaticky poskytující chlazené výrobky, klimatizační zařízení, odvlhčovací zařízení, tepelná čerpadla, radiátory obsahující olej a jiná zařízení pro tepelnou výměnu využívající k tepelné výměně jiné kapaliny než vodu.

2. Obrazovky, monitory a zařízení obsahující obrazovky o ploše větší než 100 cm²

Obrazovky, televize, LCD fotorámečky, monitory, laptopy, notebooky.

3. Světelné zdroje

Přímé (trubicové) zářivky, kompaktní zářivky, zářivky, vysoce intenzivní výbojky, včetně vysokotlakých sodíkových výbojek a halogenidových výbojek, nízkotlaké sodíkové výbojky, LED lampy.

4. Velká zařízení

Pračky, sušičky, myčky nádobí, vařiče a pečicí trouby, elektrické sporáky, elektrické varné desky, svítidla, zařízení reprodukcující zvuk či obraz, hudební zařízení (kromě kostelních varhan), zařízení používaná k pletení a tkaní, velké sálové počítače, velké tiskárny, kopírovací zařízení, velké výherní mincovní automaty, velké zdravotnické prostředky, velké přístroje pro monitorování a kontrolu, velké výdejní automaty na výrobky a peníze, fotovoltaické panely.

5. Malá zařízení

Vysavače, stroje na čištění koberců, šicí stroje, svítidla, mikrovlnné trouby, ventilační zařízení, žehličky, opékače topinek, elektrické nože, elektrické konvice, hodiny a hodinky, elektrické holicí strojky, váhy, přístroje pro péči o vlasy a tělo, kalkulačky, rozhlasové přijímače, videokamery, videorekordéry, hi-fi zařízení, hudební nástroje, zařízení reprodukcující zvuk či obraz, elektrické a elektronické hračky, sportovní vybavení, počítače pro cyklistiku, potápění, běh, veslování atd., detektory kouře, regulační ventily topení, termostaty, malé elektrické a elektronické nástroje, malé zdravotnické prostředky, malé nástroje pro monitorování a kontrolu, malé výdejní automaty na výrobky, malá zařízení s vestavěnými fotovoltaickými panely.

6. Malá zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení (žádný vnější rozměr není větší než 50 cm)

Mobilní telefony, GPS, kapesní kalkulačky, routery, osobní počítače, tiskárny, telefony.

PŘÍLOHA V

MINIMÁLNÍ CÍLE TÝKAJÍCÍ SE VYUŽITÍ PODLE ČLÁNKU 11

Část 1: Minimální cíle podle kategorií použitelné od 13. srpna 2012 do 14. srpna 2015 s odkazem na kategorie uvedené v příloze I:

- a) v případě OEEZ spadajících do kategorie 1 nebo 10 přílohy I
 - musí být využito 80 % a
 - musí být recyklováno 75 %;
- b) v případě OEEZ spadajících do kategorie 3 nebo 4 přílohy I
 - musí být využito 75 % a
 - musí být recyklováno 65 %;
- c) v případě OEEZ spadajících do kategorie 2, 5, 6, 7, 8 nebo 9 přílohy I
 - musí být využito 70 % a
 - musí být recyklováno 50 %;
- d) v případě výbojek musí být recyklováno 80 %.

Část 2: Minimální cíle podle kategorií platné od 15. srpna 2015 do 14. srpna 2018 s odkazem na kategorie uvedené v příloze I:

- a) v případě OEEZ spadajících do kategorie 1 nebo 10 přílohy I
 - musí být využito 85 % a
 - musí být připraveno k opětovnému použití a recyklováno 80 %;
- b) v případě OEEZ spadajících do kategorie 3 nebo 4 přílohy I
 - musí být využito 80 % a
 - musí být připraveno k opětovnému použití a recyklováno 70 %;
- c) v případě OEEZ spadajících do kategorie 2, 5, 6, 7, 8 nebo 9 přílohy I
 - musí být využito 75 % a
 - musí být připraveno k opětovnému použití a recyklováno 55 %;
- d) v případě výbojek musí být recyklováno 80 %.

Část 3: Minimální cíle podle kategorií platné od 15. srpna 2018 s odkazem na kategorie uvedené v příloze III

- a) v případě OEEZ spadajících do kategorie 1 nebo 4 přílohy III
 - musí být využito 85 % a
 - musí být připraveno k opětovnému použití a recyklováno 80 %;
- b) v případě OEEZ spadajících do kategorie 2 přílohy III
 - musí být využito 80 % a
 - musí být připraveno k opětovnému použití a recyklováno 70 %;
- c) v případě OEEZ spadajících do kategorie 5 nebo 6 přílohy III
 - musí být využito 75 % a
 - musí být připraveno k opětovnému použití a recyklováno 55 %;
- d) v případě OEEZ spadajících do kategorie 3 přílohy III musí být recyklováno 80 %.

PŘÍLOHA VI

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY PRO PŘEPRAVU

1. Tam, kde držitel předmětu prohlašuje, že má v úmyslu přepravovat použitá EEZ, a nikoli OEEZ, nebo tak již činí, vyžadují orgány členských států, aby měl tento držitel pro doložení tohoto prohlášení za účelem rozlišení mezi EEZ a OEEZ k dispozici:
 - a) kopii faktury a smlouvy týkající se prodeje nebo převodu vlastnictví EEZ, v níž je uvedeno, že zařízení jsou určena k přímému opětovnému použití a že jsou plně funkční;
 - b) doklad o vyhodnocení nebo zkouškách ve formě kopie záznamů (doklad o zkoušce, důkaz funkčnosti) pro každou přepravovanou položku a protokol obsahující veškeré informace o záznamech podle bodu 3;
 - c) prohlášení držitele, jenž zařizuje přepravu EEZ, že nic z přepravovaného materiálu ani zařízení není odpadem podle definice v čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES, a
 - d) odpovídající ochranu před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky zejména prostřednictvím dostatečných obalů a vhodného uspořádání nákladu.
2. Bod 1 písm. a) a b) a bod 3 nepoužijí v případě, je-li přesvědčivě prokázáno, že k přepravě dochází v rámci dohody o převodu mezi podniky a že:
 - a) EEZ jsou zasílána jako vadná zpět výrobci či třetí osobě jednající jeho jménem na opravu v rámci záruky za účelem opětovného použití, nebo
 - b) použitá EEZ určená k profesionálnímu použití jsou zasílána na renovaci nebo opravu za účelem opětovného použití na základě platné smlouvy výrobcí či osobě jednající jeho jménem do země, na něž se vztahuje rozhodnutí Rady OECD C(2001)107/v konečném znění o revizi rozhodnutí C(92)39/v konečném znění o kontrole přeshraničního pohybu odpadů určených k využití, nebo
 - c) vadná použitá EEZ určená k profesionálnímu použití, jako jsou zdravotnické prostředky nebo jejich součásti, jsou na základě platné smlouvy zasílána výrobcí či třetí osobě jednající jeho jménem za účelem analýzy hlavní příčiny v případě, že analýzu může provést pouze výrobce nebo třetí osoby jednající jeho jménem.
3. K prokázání skutečnosti, že přepravovanými položkami jsou EEZ, a nikoli OEEZ, členské státy požadují, aby se zkoušky použitých EEZ a vedení souvisejících záznamů uskutečnily v těchto krocích:

Krok 1: Zkoušky

- a) Provedou se zkoušky funkčnosti a vyhodnotí se přítomnost nebezpečných látek. Zkoušky se provádějí v závislosti na druhu EEZ. Pro většinu použitých EEZ je dostačující zkouška funkčnosti hlavních funkcí.
- b) O výsledcích vyhodnocení a zkoušek se vedou záznamy.

Krok 2: Záznamy

- a) Záznamy jsou bezpečně, nikoli však nastálo, upevněny buď přímo na (nebalená) EEZ, nebo na jejich obal tak, aby byly čitelné bez rozbalení zařízení.
- b) Záznamy obsahují tyto informace:
 - název položky (název zařízení, pokud je uvedeno v příloze II nebo příloze IV, a kategorie podle přílohy I nebo III),
 - identifikační číslo položky (typové číslo), pokud existuje,
 - rok výroby (je-li k dispozici),
 - název a adresu společnosti odpovědné za doklad o funkčnosti,

- výsledek zkoušek popsaných v kroku 1 (včetně data zkoušky funkčnosti),
 - druh provedených zkoušek.
4. Kromě dokumentace požadované v bodech 1, 2 a 3 se ke každému nákladu (např. přepravnímu kontejneru, nákladnímu automobilu) použitých EEZ přiloží:
- a) příslušný přepravní doklad, např. CMR nebo nákladový list;
 - b) prohlášení odpovědné osoby o její odpovědnosti.
5. Jestliže chybí důkaz toho, že předmět je použitým EEZ, a nikoliv OEEZ, na základě příslušné dokumentace požadované v bodech 1, 2, 3 a 4, a jestliže chybí vhodná ochrana před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky zejména prostřednictvím dostatečných obalů a vhodného uspořádání nákladu, jež spadají mezi povinnosti držitele, který zařizuje přepravu, považují orgány členských států položku za OEEZ a mají za to, že náklad představuje nedovolenou přepravu. Za těchto okolností se s nákladem zachází podle článků 24 a 25 nařízení (ES) č. 1013/2006.
-

PŘÍLOHA VII

Selektivní zpracování materiálů a konstrukčních částí OEEZ podle čl. 8 odst. 2

1. Každé OEEZ sebrané tříděným sběrem musí být zbaveno alespoň těchto látek, směsí a konstrukčních částí:

- kondenzátorů obsahujících polychlorované bifenyly (PCB) v souladu se směrnicí Rady 96/59/ES ze dne 16. září 1996 o odstraňování polychlorovaných bifenyly a polychlorovaných terfenylů (PCB/PCT) ⁽¹⁾,
- konstrukčních částí obsahujících rtuť, jako jsou přepínače nebo fluorescenční lampy na podsvěcování displejů,
- baterií,
- desek tištěných spojů z mobilních telefonů vždy a z jiných přístrojů v případě, že je povrch desky tištěných spojů větší než 10 cm²,
- tonerových kazet pro kapalinové a pastovité náplně, jakož i barevné tonery,
- plastů obsahujících bromované retardéry hoření,
- azbestových odpadů a součástí obsahující azbest,
- katodových trubíc,
- chlorfluorderivátů uhlovodíků (CFC), částečně halogenovaných chlorfluorderivátů uhlovodíků (HCFC), částečně halogenovaných fluorderivátů uhlovodíků (HFC), uhlovodíků (HC),
- výbojek,
- displejů z tekutých krystalů (případně spolu s obalem) o ploše větší než 100 cm² a všech displejů podsvícených výbojkami,
- vnějších elektrických kabelů,
- konstrukčních částí obsahujících ohnivzdorná keramická vlákna podle směrnice Komise 97/69/ES ze dne 5. prosince 1997, kterou se po dvacáté třetí přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 67/548/EHS o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek ⁽²⁾,
- konstrukčních částí obsahujících radioaktivní látky s výjimkou částí, které nepřekračují zprošťovací úroveň stanovené v článku 3 a v příloze I směrnice Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření ⁽³⁾,
- elektrolytických kondenzátorů obsahujících látky vzbuzující obavy (výška > 25 mm, průměr > 25 mm nebo úměrně podobný objem).

Uvedené látky, směsi a konstrukční části musí být odstraněny nebo využity v souladu se směrnicí 2008/98/ES.

2. Tyto konstrukční části z OEEZ sebraného tříděným sběrem musí být zpracovávány takto:

- katodové trubice: musí být odstraněn fluorescenční nátěr,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 243, 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 343, 13.12.1997, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1.

- zařízení obsahující plyny, které poškozují ozonovou vrstvu nebo mají potenciál globálního oteplování (GWP) vyšší než 15, např. v pěnách a chladicích obvodech: plyny musí být řádně odsáty a řádně zpracovány. Plyny poškozující ozonovou vrstvu musí být zpracovány v souladu s nařízením (ES) č. 1005/2009,
 - výbojky: musí být odstraněna rtuť.
3. Při zohlednění úvah týkajících se životního prostředí a vhodnosti přípravy k opětovnému použití a recyklace se body 1 a 2 použijí takovým způsobem, aby nebylo zabráněno k životnímu prostředí šetrné přípravě k opětovnému použití a recyklaci konstrukčních částí nebo celých spotřebičů.
-

PŘÍLOHA VIII

TECHNICKÉ POŽADAVKY PODLE ČL. 8 ODS. 3

1. Místa pro skladování (včetně dočasného skladování) OEEZ před jejich zpracováním (aniž jsou dotčeny požadavky směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů ⁽¹⁾):
 - vhodné plochy s nepropustnými povrchy se zařízením na jímání úniků a případně s odlučovači a čističi-odmašťovacími,
 - vhodné plochy s nepropustným pokrytím.
2. Místa pro zpracování OEEZ:
 - váhy k vážení hmotnosti zpracovávaného odpadu,
 - vhodné plochy s nepropustnými povrchy a nepropustným pokrytím se zařízením na jímání úniků a případně s odlučovači a čističi-odmašťovacími,
 - vhodné sklady pro demontované náhradní díly,
 - vhodné nádoby pro skladování baterií, kondenzátorů obsahujících PCB nebo PCT a jiné nebezpečné odpady, jako např. radioaktivní odpady,
 - zařízení pro čištění vod v souladu s předpisy pro ochranu zdraví a životního prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1.

PŘÍLOHA IX

SYMBOL PRO OZNAČENÍ EEZ

Symbolem označujícím tříděný sběr EEZ je pojízdný kontejner na odpad přeškrtnutý křížem uvedený níže. Symbol musí být vtištěn viditelně, čitelně a nesmazatelně.

—

PŘÍLOHA X

INFORMACE PRO REGISTRACI A PŘEDKLÁDÁNÍ ZPRÁV PODLE ČLÁNKU 16

A. Informace předkládané při registraci:

1. Název a adresa výrobce nebo zplnomocněného zástupce určeného podle článku 17 (poštovní směrovací číslo a místo, název ulice a číslo, země, telefonní a faxové číslo, e-mail a kontaktní osoba). V případě zplnomocněného zástupce ve smyslu článku 17 rovněž kontaktní údaje výrobce, kterého zastupuje.
2. Vnitrostátní identifikační kód výrobce, včetně evropského daňového čísla nebo vnitrostátního daňového čísla.
3. Kategorie EEZ stanovené v příloze I nebo III.
4. Druh EEZ (domácí spotřebiče nebo zařízení jiná než domácí spotřebiče).
5. Značka EEZ.
6. Informace o způsobu, jakým výrobce plní své povinnosti: individuální nebo kolektivní systém, včetně informací o finanční záruce.
7. Použitý způsob prodeje (například prodej na dálku).
8. Prohlášení o pravdivosti uvedených informací.

B. Informace předkládané při podávání zpráv:

1. Vnitrostátní identifikační kód výrobce.
2. Vykazované období.
3. Kategorie EEZ stanovené v příloze I nebo III.
4. Hmotnostní množství EEZ uvedených na vnitrostátní trh.
5. Hmotnostní množství OEEZ sebraných tříděným sběrem, recyklovaných (včetně připravených k opětovnému použití), využitých a odstraněných v členském státě nebo přepravených v Unii nebo mimo ni.

Poznámka: Informace uvedené v bodech 4 a 5 musí být poskytovány podle jednotlivých kategorií.

PŘÍLOHA XI

ČÁST A

*Zrušená směrnice a její následné změny**(podle článku 25)*

Směrnice 2002/96/ES o odpadních elektrických a elektro- (Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24.)
nických zařízeních (OEEZ)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/108/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 106.)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/34/ES (Úř. věst. L 81, 20.3.2008, s. 65.)

ČÁST B

*Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu**(podle článku 25)*

Směrnice	Lhůta pro provedení
2002/96/ES	13. srpen 2004
2003/108/ES	13. srpen 2004
2008/34/ES	—

PŘÍLOHA XII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2002/96/ES	Tato směrnice
Článek 1	—
—	Článek 1
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 2
Čl. 2 odst. 3	Čl. 2 odst. 3 písm. a)
Čl. 2 odst. 1 (částečně)	Čl. 2 odst. 3 písm. b)
Příloha IB bod 5, poslední položka	Čl. 2 odst. 3 písm. c)
Příloha IB bod 8	Čl. 2 odst. 4 písm. g)
—	Čl. 2 odst. 4 písm. a) až f) a odst. 5
Čl. 3 písm. a)	Čl. 3 odst. 1 písm. a)
—	Čl. 3 odst. 1 písm. b) až d)
Čl. 3 písm. b)	Čl. 3 odst. 1 písm. e)
Čl. 3 písm. c) až h)	Čl. 3 odst. 2
Čl. 3 písm. i)	Čl. 3 odst. 1 písm. f)
Čl. 3 písm. j)	Čl. 3 odst. 1 písm. g)
Čl. 3 písm. k)	Čl. 3 odst. 1 písm. h)
Čl. 3 písm. l)	—
Čl. 3 písm. m)	Čl. 3 odst. 1 písm. i)
—	Čl. 3 odst. 1 písm. j) až o)
Článek 4	Článek 4
Čl. 5 odst. 1 až 2	Čl. 5 odst. 1 až 2
—	Čl. 5 odst. 3 až 4
Čl. 5 odst. 3	Čl. 5 odst. 5
—	Čl. 6 odst. 1
Čl. 5 odst. 4	Čl. 6 odst. 2
Čl. 5 odst. 5	Čl. 7 odst. 1 a 2
—	Čl. 8 odst. 1
Čl. 6 odst. 1 první a druhý pododstavec a odst. 3	Čl. 8 odst. 2, 3 a 4
Příloha II bod 4	Čl. 8 odst. 4 druhý pododstavec první věta
Čl. 6 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 8 odst. 5
Čl. 6 odst. 6	Čl. 8 odst. 6

Směrnice 2002/96/ES	Tato směrnice
Čl. 6 odst. 2	Čl. 9 odst. 1 a 2
Čl. 6 odst. 4	Čl. 9 odst. 3
Čl. 6 odst. 5	Čl. 10 odst. 1 a 2
—	Čl. 10 odst. 3
Čl. 7 odst. 1	—
Čl. 7 odst. 2	Čl. 11 odst. 1 a příloha V
—	Čl. 11 odst. 2
—	Čl. 11 odst. 3
Čl. 7 odst. 3 první pododstavec	Čl. 11 odst. 4
Čl. 7 odst. 3 druhý pododstavec	—
Čl. 7 odst. 4	—
Čl. 7 odst. 5	Čl. 11 odst. 5
—	Čl. 11 odst. 6
Čl. 8 odst. 1	Čl. 12 odst. 1
—	Čl. 12 odst. 2
Čl. 8 odst. 2 první a druhý pododstavec	Čl. 12 odst. 3
Čl. 8 odst. 2 třetí pododstavec	Čl. 14 odst. 1 částečně
Čl. 8 odst. 3 první pododstavec	Čl. 12 odst. 4
—	Čl. 12 odst. 5
Čl. 8 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 14 odst. 1 částečně
Čl. 8 odst. 4	—
Čl. 9 odst. 1 první pododstavec	Čl. 13 odst. 1 první pododstavec
Čl. 9 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 9 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 9 odst. 1 čtvrtý pododstavec	Čl. 13 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 9 odst. 2	Čl. 13 odst. 2
Čl. 10 odst. 1	Čl. 14 odst. 2
Čl. 10 odst. 2	Čl. 14 odst. 3
Čl. 10 odst. 3	Čl. 14 odst. 4
Čl. 10 odst. 4	Čl. 14 odst. 5
Článek 11	Článek 15
Čl. 12 odst. 1 částečně	Čl. 16 odst. 1 až 3
Čl. 12 odst. 1 první pododstavec částečně	Čl. 16 odst. 4
Čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 16 odst. 1 a 2 a čl. 17 odst. 2 a 3

Směrnice 2002/96/ES	Tato směrnice
Čl. 12 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 16 odst. 3 a 5
—	Čl. 17 odst. 1
Čl. 12 odst. 1 čtvrtý pododstavec	Článek 18
Čl. 12 odst. 2	Čl. 16 odst. 5
Článek 13	Článek 19
—	Článek 20
Článek 14	Článek 21
Článek 15	Článek 22
Článek 16	Čl. 23 odst. 1
—	Čl. 23 odst. 2 až 4
Čl. 17 odst. 1 až 3	Čl. 24 odst. 1 až 3
Čl. 17 odst. 4	Čl. 7 odst. 3
Čl. 17 odst. 5	Čl. 7 odst. 4 až 7, čl. 11 odst. 6 a čl. 12 odst. 6
—	Článek 25
Článek 18	Článek 26
Článek 19	Článek 27
Příloha IA	Příloha I
Příloha IB	Příloha II
—	Přílohy III, IV a VI
Příloha II až IV	Přílohy VII až IX
—	Přílohy X a XI
—	Příloha XII